TRIBUNALENS DOM (åttonde avdelningen)

den 24 mars 2011 *

I mål T-382/06,

**Tomkins plc,** London (Förenade kungariket), företrätt av T. Soames och S. Jordan, solicitors, samt av J. Joshua, barrister,

sökande,

mot

**Europeiska kommissionen,** företrädd av A. Nijenhuis och V. Bottka, båda i egenskap av ombud, biträdda av S. Kinsella och K. Daly, solicitors,

svarande,

angående en talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2006) 4180 av den 20 september 2006 om ett förfarande enligt artikel 81 [EG] och artikel 53 i

* Rättegångsspråk: engelska.

EES-avtalet (Ärende COMP/F-1/38.121 – Rörkopplingar) och om nedsättning av det bötesbelopp som sökanden ålagts genom nämnda beslut,

meddelar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen)

Sammansatt, vid överläggningen, av ordföranden M.E. Martins Ribeiro samt domarna N. Wahl (referent) och A. Dittrich,

justitiesekreterare: E Coulon,

efter det skriftliga förfarandet,

följande

**Dom**

**Bakgrund till tvisten och det angripna beslutet**

1 Genom beslut K(2006) 4180 av den 20 september 2006 om ett förfarande enligt artikel 81 [EG] och artikel 53 i EES-avtalet (Ärende COMP/F-1/38.121 – Rörkopplingar) (sammanfattning i EUT L 283, 2007, s. 63) (nedan kallat det angripna beslutet),

konstaterade Europeiska gemenskapernas kommission att flera företag hade överträtt artikel 81.1 EG och artikel 53 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES). Företagen hade under olika perioder mellan den 31 december 1988 och den 1 april 2004 deltagit i en enda, komplex och fortlöpande överträdelse av gemenskapens konkurrensregler, i form av ett antal konkurrensbegränsande avtal och samordnade förfaranden på marknaden för rörkopplingar av koppar och legeringar av koppar. Kartellen omfattade hela EES. Överträdelsen omfattade fastställande av priser, överenskommelser om prislistor, rabatter och prisnedsättningar samt avtal om genomförandemekanismer för prishöjningar. Vidare omfattade överträdelsen uppdelning av nationella marknader och kunder, utbyte av affärsmässiga uppgifter samt deltagande i regelbundna möten och andra kontakter för att främja överträdelsen.

2 Sökanden i målet, Tomkins plc, och det bolag som vid den aktuella tidpunkten var Tomkins dotterbolag, Pegler Ltd (tidigare firman The Steel Nut & Joseph Hampton Ltd), återfinns bland de bolag som det angripna beslutet riktar sig till.

3 Mellan den 17 juni 1986 och den 31 januari 2004 innehade sökanden 100 procent av kapitalet i Pegler, som tillverkar rörkopplingar av koppar. Den 1 februari 2004 såldes Pegler till ledningsgruppen i bolaget. Pegler Holdings Ltd och Pegler köptes den 26 augusti 2005 upp av Aalberts Industries NV. Det angripna beslutet riktar sig också till sistnämnda bolag.

4 Den 9 januari 2001 informerade Mueller Industries Inc. (ett annat bolag som tillverkar rörkopplingar av koppar) kommissionen om att det fanns en kartell inom rörkopplingsbranschen och i andra besläktade branscher på kopparrörsmarknaden och uttryckte en önskan om samarbete med kommissionen, enligt kommissionens meddelande om befrielse från eller nedsättning av böter i kartellärenden (EGT C 207, 1996, s. 4) (nedan kallat 1996 års meddelande om samarbete) (skäl 114 i det angripna beslutet).

5 Den 22 och den 23 mars 2001 genomförde kommissionen en undersökning rörande kopparrör och rörkopplingar av koppar. Med tillämpning av artikel 14.3 i rådets förordning nr 17 av den 6 februari 1962, första förordningen om tillämpning av artiklarna [81 EG] och [82 EG] (EGT 1962, 13, s. 204; svensk specialutgåva, område 8, volym 1, s. 8), vidtogs oanmälda inspektioner hos flera företag (skäl 119 i det angripna beslutet).

6 Till följd av dessa första kontroller beslutade kommissionen i april 2001 att dela upp undersökningen rörande kopparrör i tre separata ärenden, nämligen COMP/E-1/38.069 (VVS-rör av koppar), COMP/F-1/38.121 (rörkopplingar) och COMP/E-1/38.240 (industrirör) (skäl 120 i det angripna beslutet).

7 Den 24 och den 25 april 2001 genomförde kommissionen ytterligare oanmälda inspektioner hos Delta plc, som är huvudbolaget i en internationell ingenjörskoncern och vars avdelning ”Engineering” består av flera rörkopplingstillverkare. Dessa inspektioner omfattade endast rörkopplingar (skäl 121 i det angripna beslutet).

8 Med början februari/mars 2002 skickade kommissionen till berörda parter flera skrivelser med begäran om upplysningar, med tillämpning av artikel 11 i förordning nr 17 och sedan av artikel 18 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 [EG] och 82 [EG] (EGT L 1, 2003, s. 1) (skäl 122 i det angripna beslutet).

9 I september 2003 ansökte IMI plc om att få omfattas av 1996 års meddelande om samarbete. Denna ansökan följdes av ansökningar från Delta-koncernen (mars 2004) och FRA.BO SpA (juli 2004). Den senaste ansökan om förmånlig behandling inlämnades i maj 2005 av Advanced Fluid Connections plc (skälen 115–118 i det angripna beslutet).

10 I ärende COMP/F-1/38.121 (rörkopplingar) inledde kommissionen den 22 september 2005 ett överträdelseförfarande. Kommissionen antog därvid ett meddelande om invändningar som bland annat delgavs sökanden (skälen 123 och 124 i det angripna beslutet).

11 Den 20 september 2006 antog kommissionen det angripna beslutet.

12 I artikel 1 i det angripna beslutet konstaterade kommissionen att sökanden och dess dotterbolag Pegler hade överträtt bestämmelserna i artikel 81 EG och artikel-53 i EES-avtalet, mellan den 31 december 1988 och den 22 mars 2001.

13 För denna överträdelse ålade kommissionen i artikel 2 h i det angripna beslutet sökanden att solidariskt med Pegler betala böter om 5,25 miljoner euro.

14 Vid fastställandet av varje företags böter tillämpade kommissionen den metod som föreskrivs i riktlinjerna för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 15.2 i förordning nr 17 och artikel 65.5 [KS] (EGT C 9, 1998, s. 3).

15 När det först gäller fastställandet av böternas utgångsbelopp utifrån överträdelsens allvar, gjorde kommissionen bedömningen att det var fråga om en mycket allvarlig överträdelse på grund av överträdelsens art och geografiska räckvidd (skäl 755 i det angripna beslutet).

16 Kommissionen fann vidare att de berörda företagen skilde sig åt i betydande utsträckning. Kommissionen behandlade därför företagen på olika sätt, och grundade sig därvid på företagens relativa betydelse (bestämd utifrån företagens marknadsandelar) på den relevanta marknaden. Mot denna bakgrund delade kommissionen in de berörda företagen i sex kategorier (skäl 758 i det angripna beslutet).

17 Sökanden placerades i den sjätte kategorin. För denna kategori fastställdes böternas utgångsbelopp till 2 miljoner euro (skäl 765 i det angripna beslutet).

18 Med beaktande av sökandens totala omsättning, det vill säga 4 635 miljoner euro år 2005 (det senaste räkenskapsåret före det angripna beslutet), tillämpade kommissionen en multiplikationsfaktor på 1,25 för att garantera att böterna skulle få en avskräckande verkan. För sökandens del innebar detta att utgångsbeloppet höjdes med 2,5 miljoner euro (skälen 771–773 i det angripna beslutet).

19 På grund av den tid som sökanden deltog i överträdelsen (det vill säga 12 år och 2 månader) höjde kommissionen sedan bötesbeloppet med 110 procent, det vill säga 5 procent per år för de två första åren och 10 procent för varje helt år från och med den 31 januari 1991 för resterande tio år (skäl 775 i det angripna beslutet). Detta ledde till att böternas slutbelopp fastställdes till 5,25 miljoner euro.

20 Kommissionen ansåg inte att det fanns några försvårande eller förmildrande omständigheter till nackdel eller till fördel för sökanden.

**Förfarandet och parternas yrkanden**

21 Sökanden har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 15 december 2006.

22 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten (åttonde avdelningen) att inleda det muntliga förfarandet.

23 Genom skrivelse som inkom till tribunalens kansli den 22 december 2009 återkallade sökanden talan såvitt avsåg den första, den andra och den tredje grunden i ansökan. Dessa grunder avsåg frågan huruvida ett moderbolag kan hållas ansvarigt för ett dotterbolags konkurrensbegränsande beteenden. Sökanden återkallade även den fjärde grundens första del, där sökanden hade gjort gällande att kommissionen gjort en felaktig bedömning när den höjde bötesbeloppet för att garantera att böterna skulle få en avskräckande verkan. Sökanden uppgav i sin skrivelse även att någon förhandling inte behövde hållas och att tribunalen kunde avgöra målet på handlingarna. Genom skrivelse daterad den 19 januari 2010 uppgav kommissionen att den överlät till tribunalen att avgöra om det fanns skäl att kalla till förhandling i målet.

24 Tribunalen (åttonde avdelningen) beslutade den 22 januari 2010 att avsluta det muntliga förfarandet utan att hålla någon förhandling.

25 Sökanden har yrkat att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet såvitt avser den tid som Pegler deltog i överträdelsen,

— sätta ned det bötesbelopp som sökanden ålagts att betala solidariskt tillsammans med Pegler, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

26 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska

— ogilla talan, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

**Rättslig bedömning**

27 Med anledning av att sökanden delvis har återkallat sin talan, gör sökanden numera bara gällande en grund. Sökanden har därvid gjort gällande att kommissionen gjorde en felaktig bedömning vid fastställandet av den tid som Pegler deltog i överträdelsen.

*Parternas argument*

28 Sökanden har gjort gällande följande. Kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den slog fast att Pegler hade deltagit i kartellen under en längre tid än vad som framgick av bevisningen i ärendet. De böter som sökanden ålades att betala solidariskt tillsammans med Pegler fastställdes således till ett för högt belopp.

29 Kommissionen gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den fastställde att Pegler började att delta i överträdelsen den 31 december 1988. Kommissionen har själv vitsordat att denna bedömning grundar sig på en odaterad rapport som Delta gett in, där det anges att Pegler deltog i överträdelsen mot slutet av år 1988. I akten finns det inte någon annan bevisning som styrker att Pegler skulle ha varit inblandat i kartellen före den 7 februari 1989. Den 7 februari 1989 är det tidigaste datumet som med tillräcklig säkerhet går att lägga till grund för en bedömning av när Pegler påbörjade det rättsstridiga beteendet.

30 Kommissionen gjorde även fel när den fastställde vilken dag som Pegler slutade att delta i överträdelsen. Bevisningen i ärendet ger för övrigt vid handen att Pegler inte slutade att delta i överträdelsen den 22 mars 2001, utan snarare den 3 maj 2000. Sistnämnda datum är det enda som styrkts av faktisk bevisning, som avser ett kartellmöte som Pegler deltog i.

31 Sökanden anser därför att den period av överträdelsen som företaget lagts till last ska minskas med exakt ett år, vilket innebär att sökanden ska anses ha deltagit i överträdelsen mellan den 7 februari 1989 och den 3 maj 2000.

32 Kommissionen anser sig ha anfört tillräckliga omständigheter till styrkande av att Pegler deltog i kartellen mellan den 31 december 1988 och mars 2001, då kommissionen genomförde sina oanmälda inspektioner.

33 När det gäller vilken dag som överträdelsen påbörjades, har kommissionen hänvisat till en intern promemoria som påträffades vid en oanmäld inspektion hos Delta. Promemorian är daterad den 3 januari 1989 och dess innehåll återges i skäl 183 i det angripna beslutet. Promemorian ger enligt kommissionen vid handen att den omtvistade kartellen hade påbörjats redan före den 3 januari 1989 och att Pegler var inblandat i kartellen före detta datum.

34 När det sedan gäller vilken dag som Pegler avbröt sitt deltagande i kartellen, har kommissionen hänvisat till skälen 702 och 721 i det angripna beslutet. I dessa skäl tog kommissionen ställning till liknande argument som sökanden hade åberopat som svar på meddelandet om invändningar.

*Tribunalens bedömning*

35 I det angripna beslutet höll kommissionen sökanden – som ägde 100 procent av aktierna i Pegler mellan den 17 juni 1986 och den 31 januari 2004 – ansvarig för Peglers konkurrensbegränsande beteende. Kommissionen ålade därför sökanden solidarisk betalningsskyldighet för dotterbolagets böter. Som skäl för detta angav kommissionen att sökanden hade haft ett avgörande inflytande över Pegler under den tid som överträdelsen pågick.

36 Det är utrett att sökandens dotterbolag har deltagit i den omtvistade kartellen. Sökanden har endast bestritt kommissionens bedömning, i det angripna beslutet, av när sökandens dotterbolag påbörjade och avbröt sitt deltagande i kartellen. Den omständigheten att sökanden återkallat den första, den andra och den tredje grunden innebär nämligen att sökanden inte bestrider att sökanden ska hållas ansvarig för dotterbolagets överträdelse.

37 Tribunalen finner således att den tid som Pegler deltog i överträdelsen är avgörande för i vilken utsträckning som sökanden ska hållas ansvarig.

38 Sökanden har nämligen inte hållits ansvarig för den aktuella kartellen för att den själv direkt deltagit i kartellverksamheten. Sökanden hålls endast ansvarig för överträdelsen

i egenskap av moderbolag och för Peglers deltagande i kartellen. Sökanden kan därmed inte hållas ansvarig i större utsträckning än Pegler.

39 I dom som meddelats denna dag i mål T-386/06 har tribunalen emellertid ogiltigförklarat artikel 1 i det angripna beslutet, i den del kommissionen konstaterade att Pegler deltagit i den aktuella kartellen mellan den 31 december 1988 och den 29 oktober 1993. Sökanden har i sina inlagor uttryckligen endast bestritt att Pegler deltog i överträdelsen före den 7 februari 1989. Tribunalen kommer därför att pröva vad nämnda dom om ogiltigförklaring innebär för sökanden.

40 Det följer av fast rättspraxis att eftersom unionsdomstolen inte kan döma utöver vad som yrkats av parterna (*ultra petita*) (domstolens dom av den 14 december 1962 i de förenade målen 46/59 och 47/59, Meroni mot Höga myndigheten, REG 1962, s. 783, 801, och dom av den 28 juni 1972 i mål 37/71, Jamet mot kommissionen, REG 1972, s. 483, punkt 12), kan ogiltigförklaringen inte vara mera omfattande än vad som yrkats av sökanden (domstolens dom av den 14 september 1999 i mål C-310/97 P, kommissionen mot AssiDomän Kraft Products m.fl., REG 1999, s. I-5363, punkt 52).

41 Om en mottagare av ett beslut beslutar att väcka talan om ogiltigförklaring, kan den unionsdomstol vid vilken målet anhängiggjorts endast ta ställning till de delar av beslutet som avser denna mottagare. De delar av beslutet som avser andra mottagare, delar mot vilka talan inte har väckts, omfattas däremot inte av den tvist som unionsdomstolen ska avgöra (domen i det ovannämnda målet kommissionen mot AssiDomän Kraft Products m.fl., punkt 53).

42 Oaktat ovannämnda rättspraxis, särskilt domen i det ovannämnda målet kommissionen mot AssiDomän Kraft Products m.fl., finner tribunalen emellertid att sökanden i konkurrensrättsligt hänseende utgör en enda enhet tillsammans med dotterbolaget. Dotterbolagets talan om ogiltigförklaring har delvis vunnit bifall i domen i det ovannämnda målet T-386/06. Kommissionens beslut att hålla sökanden ansvarig innebär således att den delvisa ogiltigförklaringen av det angripna beslutet i nämnda mål ska komma sökanden till godo. Sökanden har nämligen väckt talan om ogiltigförklaring av det angripna beslutet och har gjort gällande att om det angripna beslutet

ogiltigförklaras i den del det avser Pegler, så ska beslutet även ogiltigförklaras i den del det avser sökanden. I sin enda grund har sökanden dessutom bestritt varaktigheten av Peglers deltagande i överträdelsen och därvid yrkat att det angripna beslutet ska ogiltigförklaras.

43 Denna bedömning är för övrigt koherent med den omständigheten att sökanden och Pegler ålades solidarisk betalningsskyldighet för de böter som de ålades i artikel 2 h i det angripna beslutet. Bedömningen motsvarar dessutom sökandens yrkande om nedsättning av bötesbeloppet i förevarande mål.

44 Tribunalen kan således inte anses döma utöver vad som yrkats av parterna (*ultra petita*) när den, avseende en talan om ogiltigförklaring som väckts separat av ett moderbolag och dettas dotterbolag, beaktar utgången av dotterbolagets talan. De yrkanden som framställts i den talan som väckts av moderbolaget har nämligen samma föremål.

45 Moderbolagets och dotterbolagets solidariska betalningsansvar för böterna försätter slutligen de båda bolagen i en särskild ställning – med konsekvenser för moderbolaget som hållits ansvarigt för dotterbolagets överträdelse – om det angripna beslutet ogiltigförklaras eller ändras. Om dotterbolaget inte anses ha begått någon överträdelse, kan nämligen moderbolaget inte hållas ansvarigt för dotterbolagets beteende. Inte heller kan moderbolaget åläggas solidarisk betalningsskyldighet för böterna tillsammans med sitt dotterbolag.

46 Sökandens ansvar är således strikt kopplat till Peglers ansvar. Tribunalen finner därför att det angripna beslutet ska ogiltigförklaras i den del som avser början för sökandens deltagande i överträdelsen och att sökandens bötesbelopp ska sättas ned.

47 När det sedan gäller slutdatumet för Peglers deltagande i kartellen, anser sökanden att det sista beviset som finns för att binda Pegler till kartellen utgörs av det bevis som hänför sig till mötet den 3 maj 2000 som Pegler deltog i. Detta innebär enligt sökanden att det är detta datum som ska ligga till grund för bedömningen, inte den 22 mars 2001 då kommissionen genomförde sina oanmälda inspektioner. Tribunalen konstaterar i detta avseende att det framgår av skäl 716 i det angripna beslutet att kommissionen – trots att beviset för det sista konkurrensbegränsande möte som Pegler deltog i är daterat den 14 augusti 2000 – fann det skäligt att lägga den 22 mars 2001 som grund för bedömningen av när Pegler avbröt sitt deltagande i överträdelsen. Kommissionen anförde därvid som skäl att Pegler hade deltagit i överträdelsen redan från början, att Pegler hade deltagit regelbundet i arrangemangen och genomfört dem samt att Pegler inte öppet hade tagit avstånd från arrangemangen under perioden mellan arrangemanget den 14 augusti 2000 och de oanmälda inspektionerna i mars 2001.

48 Tribunalen delar den bedömning som kommissionen gjort. Det saknar betydelse att Pegler inte deltagit i något möte under perioden mellan den 3 maj 2000 och den 22 mars 2001 (enligt sökanden) eller mellan den 14 augusti 2000 och den 22 mars 2001 (enligt kommissionen).

49 Det ankommer på kommissionen att bevisa hur länge varje bolag har deltagit i kartellen. Det innebär att startdatumet och slutdatumet för deltagandet ska vara kända. Vidare finner tribunalen att perioden mellan det sista möte som Pegler deltog i och det datum som kommissionen lade till grund för sin bedömning av när kartellen upphörde är tillräckligt lång för att det ska finnas anledning att pröva om kommissionen uppfyllt sin bevisbörda.

50 Tribunalen noterar i detta avseende att den omständigheten att det inte förekommit några kontakter efter den 3 maj 2000 (enligt sökanden) eller efter den 14 augusti 2000 (enligt kommissionen) kan tyda på att Pegler avbrutit sitt deltagande i kartellen.

51 Det kan dock konstateras att kartellen kännetecknas av multilaterala kontakter (i allmänhet på europanivå), av bilaterala kontakter (i allmänhet på nationell nivå eller på regionnivå), åtminstone en eller två gånger per år, samt av tillfälliga kontakter. Mot denna bakgrund finner tribunalen att tidsperioden mellan den sista kontakten och slutdatumet för kartellen var för kort för att kommissionen skulle kunna slå fast att Pegler under tiden avbrutit sitt deltagande i kartellen.

52 Den omständigheten att Pegler underlät att delta i ett eller två möten som ska ha ägt rum efter det sista kartellmöte som Pegler deltog i kunde inte tolkas av de andra kartellmedlemmarna som ett uttryck för att Pegler tog avstånd från kartellens verksamhet. Det var nämligen inte exceptionellt att en kartellmedlem inte systematiskt deltog i varje möte.

53 Mot bakgrund av att det inte finns något bevis eller någon omständighet som kan tolkas som ett uttryck för Peglers vilja att ta avstånd från innehållet i det avtal som träffades den 10 juni 2000 – vilket syftade till att priserna skulle höjas från och med den 14 augusti 2000 –, hade kommissionen skäl att anse att den förfogade över tillräcklig bevisning när det gällde kontinuiteten i Peglers deltagande i kartellen till och med den dag då kartellen upphörde, enligt kommissionen, det vill säga den dag då kommissionen genomförde de oanmälda inspektionerna (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 19 mars 2009 i mål C-510/06 P, Archer Daniels Midland mot kommissionen, REG 2009, s. I-1843, punkterna 118–120 och där angiven rättspraxis, samt förstainstansrättens dom av den 8 juli 2008 i mål T-99/04, AC-Treuhand mot kommissionen, REG 2008, s. II-1501, punkt 134 och där angiven rättspraxis).

54 Tribunalen ogiltigförklarar således artikel 1 i det angripna beslutet, i den del kommissionen däri konstaterade att sökanden begått en överträdelse före den 29 oktober 1993.

55 Följaktligen ska det angripna beslutet ändras i den del det däri föreskrivs att böternas utgångsbelopp ska höjas med 110 procent för överträdelsens varaktighet. Eftersom Pegler – och därmed även sökanden i egenskap av moderbolag med ansvar för dotterbolagets agerande – ska anses ha deltagit i överträdelsen i sju år och fem månader (i stället för i tolv år och två månader såsom kommissionen slog fast i det angripna beslutet), ska böternas utgångsbelopp ökas med 70 procent (i stället för med 110 procent).

56 I det angripna beslutet höjde kommissionen det ursprungliga utgångsbeloppet genom att tillämpa en multiplikationsfaktor på 1,25 för att garantera att böterna skulle få en avskräckande verkan. I denna del kan det konstateras att tribunalen, i den dom som meddelas i dag i det ovannämnda målet T-386/06, Pegler mot kommissionen, funnit att kommissionen gjorde fel när den tillämpade denna multiplikationsfaktor, eftersom kommissionen därvid tillämpade kriterierna i 1998 års riktlinjer för beräkning av böter på ett felaktigt sätt (se punkt 14 ovan).

57 Kommissionen ska således enligt artikel 266 FEUF vidta de åtgärder som krävs med anledning av denna felbedömning och med avseende på sökandens solidariska betalningsskyldighet. Såsom konstaterats i punkt 38 ovan får sökanden inte hållas ansvarig i större utsträckning än Pegler.

58 Eftersom sökanden har återkallat sin talan i den del den avser en felaktig bedömning avseende höjningen av bötesbeloppet i avskräckande syfte (se punkt 23 ovan), kan tribunalen inte avgöra denna del utan att gå utöver den ram för rättegången som fastställts av parterna.

59 I förevarande mål ska således utgångsbeloppet bibehållas på en nivå om 2,5 miljoner euro. Efter en ökning med 70 procent, leder detta till ett bötesbelopp på 4,25 miljoner euro.

60 Talan ogillas i övrigt.

**Rättegångskostnader**

61 Enligt artikel 87.3 i rättegångsreglerna kan tribunalen besluta att kostnaderna ska delas eller att vardera parten ska bära sina kostnader om parterna ömsom tappar målet på en eller flera punkter, eller om särskilda omständigheter motiverar det.

62 I förevarande mål har sökanden delvis vunnit framgång med sina yrkanden. Sökanden har emellertid återkallat sin talan avseende vissa grunder (se punkt 23 ovan) i ett långt framskridet skede i förfarandet, det vill säga efter det att det skriftliga förfarandet avslutats. Därför anser tribunalen att det med hänsyn till omständigheterna i förevarande fall är skäligt att vardera parten ska bära sina egna rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen)

följande:

**1) Artikel 1 i kommissionens beslut K(2006) 4180 av den 20 september 2006 om ett förfarande enligt artikel 81 [EG] och artikel 53 i EES-avtalet (Ärende**

**COMP/F-1/38.121 – Rörkopplingar) ogiltigförklaras i den del den, avseende Tomkins plc, avser perioden mellan den 31 december 1988 och den 29 oktober 1993.**

**2) Tomkins bötesbelopp i artikel 2 h i beslut K (2006) 4180 fastställs till 4,25 miljoner euro, varav 3,4 miljoner euro solidariskt med Pegler Ltd.**

**3) Talan ogillas i övrigt.**

**4) Vardera parten ska bära sina egna rättegångskostnader.**

Martins Ribeiro Wahl Dittrich

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 24 mars 2011.

Underskrifter